

887.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 listopada 1927 r.

w sprawie zakazu przywozu pszenicy oraz mąki pszennej.

Na podstawie art. 7 punkt h) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przywóz pszenicy (poz. tar. celn. 1 p. 1 b) oraz mąki pszennej (poz. tar. celn. 3 p. 1 b.) do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej jest zabroniony do dnia 31 grudnia 1927 r.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może zwolnić od powyższego zakazu pewne ilości pszenicy i mąki pszennej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dziesiątego dnia po ogłoszeniu.

Towary, objęte na mocy niniejszego rozporządzenia zakazem przywozu, mogą być przywiezione bez pozwolenia Ministra Przemysłu i Handlu w ciągu pięciu dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, o ile towary te:

- a) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem najpóźniej w przeddzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, lub
- b) zalegają na polskim obszarze celnym w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w celnich składach urzędowych i kolejowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnym.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

888.

**Rozporządzenie
Ministra Robót Publicznych**

z dnia 30 września 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Reform Rolnych w sprawie regulaminu komisji dyscyplinarnych dla mierniczych przysięgłych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. № 97, poz. 682) zarządza się co następuje:

Władze dyscyplinarne i strony.

§ 1. Dla orzekania o pozbawieniu mierniczego przysięgłego prawa używania tytułu mierniczego przysięgłego i wykonywania zawodu tworzy się przy urządach wojewódzkich oraz przy Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę wojewódzkie komisje dyscyplinarne, zaś przy Ministerstwie Robót Publicznych Ministerjalną Komisję Dyscyplinarną.

W skład wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej wchodzi, jako przewodniczący, sędzia, delegowany przez prezesa sądu okręgowego, urzędnik urzędu wojewódzkiego, delegowany przez wojewodę, oraz urzędnik okręgowego urzędu ziemskiego, delegowany przez prezesa tego urzędu.

Właściwymi do delegowania są prezesi tych sądów okręgowych i okręgowych urzędów ziemskich, które znajdują się w siedzibie odnośnego urzędu wojewódzkiego, względnie tych, w których okręgu leży siedziba odnośnego urzędu wojewódzkiego.

W skład Ministerjalnej Komisji Dyscyplinarnej wchodzi sędzia Sądu Najwyższego, delegowany przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, jako przewodniczący, jeden urzędnik Ministerstwa Robót Publicznych i jeden urzędnik Ministerstwa Reform Rolnych, delegowani przez właściwych ministrów.

Władze, powołane do delegowania członków komisji dyscyplinarnych tak wojewódzkich, jak i Ministerjalnej, wyznaczają prócz przewodniczącego i członków komisji również po jednym zastępcy każdego z nich. Zastępcy korzystają przy wykonywaniu swych obowiązków ze wszystkich praw osób, które zastępują.

Przewodniczący i członkowie komisji dyscyplinarnych tak wojewódzkich, jak i Ministerjalnej oraz ich zastępcy mianowani są na okres trzyletni.

§ 2. Wojewódzka komisja dyscyplinarna rozpatruje wszystkie sprawy dyscyplinarne, przekazane jej przez wojewodę w razie popełnienia przez mierniczego przysięgłego przestępstwa, pociągającego za sobą pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

Do wydania orzeczenia właściwą jest komisja dyscyplinarna tego województwa, w którego obrębie mierniczy przysięgły ma swoją siedzibę. Ministerjalna Komisja przy Ministerstwie Robót Publicznych właściwą jest do rozstrzygnięcia odwołań przeciw orzeczeniom komisji wojewódzkich.

§ 3. Komisje dyscyplinarne orzekają w składzie określonym w § 1.

Przewodniczących i członków komisji dyscyplinarnych można wyłączyć od udziału w sprawie w wypadkach i na zasadach przewidzianych odnośnie do wyłączenia sędziów w ustawie postępowania karnego, obowiązującej w miejscu siedziby komisji.

W razie wyłączenia przewodniczącego lub członka komisji lub niemożności wzięcia przez którego z nich udziału w rozprawie na jego miejsce wchodzi zastępca.

§ 4. W komisjach dyscyplinarnych uchwały zapadają większością głosów. Przewodniczący oddaje swój głos na końcu.

§ 5. Władze, przy których komisje istnieją, dostarczają komisjom dyscyplinarnym potrzebnych akt

oraz danych, jak również załatwiają wszelkie czynności kancelaryjne komisji.

Naczelnicy tych władz wyznaczają także protokolantów do rozpraw dyscyplinarnych.

§ 6. Naczelnicy władz, przy których istnieją komisje dyscyplinarne, wyznaczają do rozprawy jednego z podległych sobie urzędników do popierania oskarżenia.

§ 7. Mierniczemu przysięgiemu, pociągniętemu do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wolno przybrać sobie obrońcę z pośród mierniczych przysięgłych lub adwokatów, jako też urzędników państwowych. Na jego żądanie wyznacza mu się obrońcę z urzędu z pośród urzędników państwowych. Obrońcą z urzędu może być wyznaczony również mierniczy przysięgły.

§ 8. Obrońca ma obowiązek przytoczyć w obronie wszystkie okoliczności, które uważa w tym celu za konieczne i przydatne i zastosować przewidziane w ustawie środki obrony. Obrońca winien zachować w tajemnicy wszystkie poufne informacje udzielone mu z tytułu obrony.

Postępowanie.

§ 9. Postępowanie dyscyplinarne jest tajne.

Uchwały i orzeczenia komisji dyscyplinarnych można ogłaszać jedynie za zezwoleniem Ministra Robót Publicznych.

§ 10. Wojewoda w razie dostrzeżenia lub otrzymania wiadomości o popełnieniu przez mierniczego przysięgłego czynów, względnie zaniedbań, pociągających za sobą pozbawienie prawa wykonywania zawodu, zarządza w razie potrzeby dochodzenie celem wyjaśnienia sprawy, poczem przesłuchawszy, o ile to jest możliwym, obwinionego mierniczego przysięgłego, odsyła doniesienie właściwej komisji dyscyplinarnej z wnioskiem o wydanie orzeczenia, pozbawiającego mierniczego przysięgłego prawa wykonywania zawodu.

Doniesienie winno zawierać dokładne wskazanie faktów, w których wojewoda dopatruje się naruszenia przez mierniczego przysięgłego jego obowiązków.

§ 11. Komisja dyscyplinarna po otrzymaniu doniesienia orzeka, czy dostarczone akta i dane wymagają uzupełnienia, czy też nie.

Gdy komisja uzna dostarczone akta i dane za niedostateczne, zwraca je wojewodzie z żądaniem uzupełnienia ich we wskazanym przez siebie kierunku. W przeciwnym razie komisja powoła uchwałę o przekazaniu sprawy bezpośrednio do rozprawy dyscyplinarnej. Odpis tej uchwały należy doręczyć obwinionemu, jak również i odnośnemu wojewodzie, który go przekazuje urzędnikowi, wyznaczonemu dla popierania oskarżenia.

§ 12. Po doręczeniu odpisu uchwały przekazującej, obwiniony lub jego obrońca ma prawo przeglądać akta sprawy, z wyjątkiem protokołów obrad i sporządzać z akt potrzebne odpisy. Prócz tego zarówno obwiniony, jak władza popierająca oskarżenie mogą w ciągu ośmiu dni po doręczeniu im uchwały stawiać dalsze wnioski, które rozstrzyga

komisja dyscyplinarna. Decyzje takie podlegają odrębnemu zaskarżeniu.

§ 13. Jeżeli naruszenie obowiązku służbowego ma cechy czynu karygodnego, zagrożonego ustawami karnymi, władza lub komisja dyscyplinarna czyni doniesienie karne. O ile doniesienie karne wystosuje wojewoda, zawiadamia o tem równocześnie właściwą komisję dyscyplinarną.

Aż do ostatecznego zakończenia postępowania sądowo-karnego postępowanie dyscyplinarne może być zawieszane.

§ 14. Po prawomocnem ukończeniu postępowania karnego, wdrożonego przeciwko mierniczemu przysięgiemu, sąd w wypadkach zasądzenia zawiadamia wojewodę o treści wyroku i na żądanie właściwej komisji przesyła jej akta sprawy.

§ 15. Dzień rozprawy dyscyplinarnej wyznacza przewodniczący komisji dyscyplinarnej. Do rozprawy wzywa się obwinionego z równoczesnym doręczeniem mu uchwały przekazującej i udzieleniem listy członków kompletu orzekającego oraz ich zastępców.

Jeśli obwiniony przybrał sobie obrońcę lub ustanowiono go z urzędu, wzywa się również obrońcę na rozprawę.

§ 16. Komisja dyscyplinarna może wzywać do rozprawy dyscyplinarnej także świadków i znawców.

§ 17. Rozprawa dyscyplinarna odbywa się wyłączenie przy udziale osób, uprawnionych do udziału w sprawie.

§ 18. Rozprawę dyscyplinarną należy w miarę możliwości przeprowadzić w jednym ciągu z uwzględnieniem koniecznych przerw, można jednak uchwałą komisji z ważnych powodów rozprawę odroczyć.

W razie odroczenia rozprawy dyscyplinarnej, o ile w składzie komisji orzekającej zajdzie zmiana, postępowanie dowodowe przeprowadza się ponownie.

§ 19. Rozprawą kieruje przewodniczący, który przestrzega porządku wyjaśnień, replik i uwag, oraz czuwa nad formalnym i rzeczowym biegiem postępowania.

§ 20. Rozprawę dyscyplinarną rozpoczyna się odczytaniem uchwały przekazującej oraz doniesienia wojewody, potem następuje przesłuchanie obwinionego, wezwanych świadków i znawców oraz, w miarę potrzeby, odczytanie protokołów dochodzeń, jak również innych ważnych dla sprawy akt i dokumentów. Obwinionemu, jego obrońcy i urzędnikowi, popierającemu oskarżenie, służy prawo wypowiedzenia się co do poszczególnych środków dowodowych i odwodowych oraz stawiania pytań świadkom i znawcom za zezwoleniem przewodniczącego.

§ 21. Po zamknięciu postępowania dowodowego następują wywody i wnioski urzędnika popierającego oskarżenie, tudzież obwinionego i jego obrońcy. Stronie obwinionej w każdym wypadku służy ostatni głos.

§ 22. Komisja dyscyplinarna może przy rozstrzygnięciu sprawy opierać się tylko na tych faktach

i okolicznościach, które ujawniono na rozprawie dyscyplinarnej, i na ich podstawie wydaje orzeczenie według swego przekonania.

§ 23. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie, w którym albo uwalnia mierniczego przysięgłego od zarzutów oskarżenia, albo orzeka o pozbawieniu mierniczego przysięgłego prawa wykonywania zawodu.

§ 24. Narada i głosowanie przy rozstrzyganiu sprawy są tajne. Sentencję (tenor) orzeczenia sporządza się na piśmie, które podpisują przewodniczący i członkowie komisji. Sentencję tę ogłasza stronom przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu. Odpis orzeczenia, które powinno być przygotowane w ciągu ośmiu dni po ogłoszeniu sentencji, doręcza się wojewodzie i obwinionemu.

Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) dzień wydania orzeczenia;
- 2) wymienienie komisji dyscyplinarnej, oraz nazwisk członków komisji i protokółanta;
- 3) imię i nazwisko, oraz siedzibę urzędową obwinionego;
- 4) przedmiot obwinienia;
- 5) uzasadnienie orzeczenia;
- 6) sentencję orzeczenia.

§ 25. Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół w którym zapisać należy datę, miejsce rozprawy, nazwiska członków komisji oraz protokółanta, stron i ich zastępców, w końcu dokładnie streścić przebieg rozprawy.

Protokół podpisują przewodniczący i protokółant.

Środki odwoławcze i postępowanie odwoławcze.

§ 26. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej, wydanych w pierwszej instancji, może zarówno obwiniony jak i wojewoda odwołać się do Ministerjalnej Komisji Dyscyplinarnej z powodu orzeczenia o winie lub naruszenia przez komisję przepisów ustawy o mierniczych przysięgłych lub też przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 27. Odwołanie wnieść należy w ciągu czternastu dni po dniu doręczenia odpisu orzeczenia na ręce przewodniczącego komisji dyscyplinarnej, który przesyła je wraz z właściwymi aktami do Ministerjalnej Komisji Dyscyplinarnej.

§ 28. Instancja odwoławcza rozstrzyga bez udziału stron w wypadkach:

- 1) gdy odwołanie jest niedopuszczalne, opóźnione lub wniesione przez osobę nieuprawnioną;
 - 2) gdy uzna za potrzebne uzupełnienie śledztwa.
- W pierwszym wypadku instancja odwoławcza odwołanie odrzuca, a w drugim przesyła sprawę instancji pierwszej celem przeprowadzenia uzupełnienia dochodzeń.

We wszystkich innych wypadkach instancja odwoławcza przeprowadza rozprawę dyscyplinarną i wydaje orzeczenie, stosując analogicznie postanowienia

o rozprawie dyscyplinarnej i orzekaniu w pierwszej instancji.

Prawomocność i wykonanie orzeczeń.

§ 29. Orzeczenia komisji dyscyplinarnej, wydane w I instancji, a nie zaskarżone w terminie przepisany, stają się prawomocne z upływem tego terminu, zaś orzeczenia Ministerjalnej Komisji Dyscyplinarnej niezwłocznie po ich ogłoszeniu.

§ 30. Prawomocne orzeczenia dyscyplinarne podlegają wykonaniu przez wojewodę; w tym celu przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła właściwemu wojewodzie odpis orzeczenia dyscyplinarного, stwierdzając prawomocność orzeczenia.

Odpis orzeczenia dyscyplinarnego dołącza się do akt osobowych i wpisuje się do rejestru mierniczych.

Wznowienie postępowania.

§ 31. Na żądanie mierniczego przysięgłego, skazanego prawomocnie na karę dyscyplinarną, lub na żądanie jego ustawowych spadkobierców, można wznowić postępowanie, o ile osoby te przedstawią takie nowe fakty lub środki dowodowe, nieznanne w poprzednim postępowaniu, które same przez się lub w związku z faktami poprzednio ustalonymi lub dowodami poprzednio zebranymi, mogą spowodować uwolnienie od zarzutu.

§ 32. Żądanie wznowienia postępowania wnieść należy do komisji dyscyplinarnej, która rozstrzygnęła sprawę w I instancji. Komisja ta rozstrzyga o dopuszczalności wznowienia bez udziału stron. Przeciwno rozstrzygnięciu komisji dyscyplinarnej I instancji można wnieść zażalenie do instancji odwoławczej w ciągu czternastu dni po doręczeniu odpisu uchwały.

§ 33. Dopuszczenie wznowienia postępowania wstrzymuje wykonanie kary. Komisja dyscyplinarna I instancji zarządza w razie potrzeby uzupełnienie lub przeprowadzenie nowych dochodzeń, poczem przekazuje sprawę do rozprawy dyscyplinarnej.

§ 34. O ile rozporządzenie niniejsze inaczej nie stanowi, należy w postępowaniu stosować analogicznie przepisy ustawy postępowania karnego, obowiązującej w miejscu urzędowania komisji.

§ 35. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*